

РЕШЕНИЕ

№ 131

гр. Стара Загора, 17.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, ЦА ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на седемнадесети април през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Мариана М. Мавродиева

Членове: Веселина К. Мишова
Орлин Н. Летов

като разгледа докладваното от Мариана М. Мавродиева Въззивно гражданско дело № 20265500500251 по описа за 2026 година

Производството е по реда на чл. 435 и сл. ГПК.

Образувано е по жалба на А. Х. Д., представлявана от адв. М. М. против разпореждане от 09.02.2026г., постановено по изп.д.№ 3509/2025г. на ЧСИ Г.И., рег.№ 765, с район на действие – района на ОС - Стара Загора, с което се отказва прекратяване на производството по изпълнителното дело на основание чл. 433, ал.1 т.1 ГПК, поради липса на законово основание.

Жалбоподателят твърди, че обжалваното действие на ЧСИ е неправилно, като излага съображения, че преди завеждане на изпълнителното дело направила постъпки да плати доброволно задължението си към взыскателката Т.. Изпратила съобщение на Вайбър профила на Т., с искане за предоставяне на банкова сметка и тъй като нямало отговор, на същия ден по – късно внесла дължимата сумата по Изипей на името на П. Т.. На следващия ден било образувано изпълнителното дело. Счита, че кредиторът по вземането по изп. лист – П. Т. бил надлежно уведомен и изпаднал в забава по смисъла на чл. 95 ЗЗД, тъй като не указал необходимото съдействие за изпълнение на задължението, като не представил банковата си сметка.

Моли съдът да отмени обжалваното действие– отказ за прекратяване на изпълнителното дело и да постанови акт, с който изпълнителното дело да бъде прекратено на основание чл. 433, ал.1, т.1 ГПК .

Правни доказателствени искания.

Ответникът по жалбата – П. А. Т., чрез пълномощника си адв. Н. М. в постъпилия по делото писмен отговор оспорва жалбата като неоснователна и моли да се остави без уважение. Оспорва факта на получаване на съобщение

по Вайбър с искане за доброволно изпълнение на задължението. Моли жалбата да се остави без уважение.

Съгласно чл. 436, ал. 3 ГПК, по делото са приложени мотиви на ЧСИ Г. И., в които се взема становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като обсъди направените оплаквания в жалбата, становището на другата страна и като прецени приложените по служебно изготвената преписка по изпълнително дело № 3509/2025г. по описа на ЧСИ Г.И., рег.№ 765, с район на действие ОС - Стара Загора, писмени доказателства, намира за установено следното:

Жалбата е допустима като подадена в срока по чл. 436 от ГПК, от легитимирано лице, срещу подлежащ на обжалване акт на ЧСИ и е редовна. Внесена е дължимата по делото държавна такса – 12.78 евро.

Производството по изпълнително дело № 3509/2025г. по описа на ЧСИ И., с рег.№ 765 на Камарата на ЧСИ, с район на действие ОС- Стара Загора е образувано по молба, подадена на 23.12.2025г. от П. А. Т., чрез адв. Н. М., въз основа на изпълнителен лист от 05.06.2025г., издаден по гр.д.№ 2314/2023г. на РС – Казанлък и в.гр.д.№ 219/2025г. на ОС – Стара Загора, за сумата 542.88 лева – разноски за първата инстанция и 600 лева разноски за адвокатско възнаграждение на един адвокат пред въззивната инстанция, присъдени в полза на „Г. - а.“ ООД, представлявано от С.П.. Представен е договор за прехвърляне на вземане /цесия/ от 15.12.2025г. от „Г. - а.“ ООД, представлявано от управителя С.П. на П. А. Т.. Цедентът се е задължил за уведоми длъжника А. Х. Д.. Съобщението до длъжника за цесията е получено на 22.12.2025г. видно от обратната разписка на Еконт, приложена по делото. Поканата за доброволно изпълнение до длъжника А. Х. Д. е получена от нея 27.01.2026г. На същата дата по изпълнителното дело е постъпила молба от П. Т., чрез адв. М. с искане за налагане на заповед върху вземания на длъжника по две други изпълнителни дела – 3417/2025г. и 3418/2025г. по описа на ЧСИ И.. ЧСИ е наложил заповед на вземанията.

На 29.01.2026г. по изп. дело е постъпила молба от А. Д., чрез адв. М., с която моли на основание чл. 433, ал.1 т1 ГПК да прекрати изпълнителното производство, защото длъжникът е платил на кредитора преди образуване на изпълнителното дело. Представя документ за плащане от 22.12.2025г. чрез каса на Изипей и разпечатка от Вайбър кореспонденция между длъжника и кредитора, с която последният е поканен да представи банкова сметка, по която да плати. Посочва, че чрез заявката за плащане в Изипей е направено разпореждане за изпращане на СМС, с който тя е уведомена за извършеното плащане в нейна полза.

ЧСИ е изпратил молбата на длъжника до взыскателя за становище и на 03.02.2026г. е постъпило такова от П. Т., чрез адв. Н. М.. Взыскателят Т. твърди, че длъжникът Д. не я е уведомила за намерението си да плати извънсъдебно, нито къде е депозирала пари. Не оспорва, че е получила съобщение по Вайбър след коледните празници, с което я питала за банкова

сметка, но тя вече образувала изпълнително дело на 23.12.2025г. След този въпрос за банкова сметка не е получила информация, къде точно Д. е извършила депозирание на пари.

С обжалваното разпореждане от 09.02.2026г. ЧСИ е отказал прекратяване на производството по образуваното изпълнително дело на основание чл. 433, ал.1 т.1 ГПК поради липса на законово основание.

Съдът намира, че исканията за събиране на допълнително доказателства са неоснователни, тъй като по изпълнителното дело са налице достатъчно събрани доказателства, което обуславя произнасянето по същество на спора.

При така установената фактическа обстановка, съдът, от правна страна, намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 433, ал. 1, т. 1 от ГПК изпълнителното производство се прекратява с постановление, когато длъжникът представи квитанция от пощенска станция, или писмо от банка, от която да е видно, че сумата по изпълнителния лист е платена или внесена за вискателя преди образуване на изпълнителното производство. В настоящия случай датата на образуване на изпълнително дело № 3509/2025г. по описа на ЧСИ Г. И. е 23.12.2025 г., по приложения изпълнителен лист за сумата 1142.88 лева - разноски по дело. Сумата от 1142.88 лева видно от приложената Разписка № 0100027926295553 от 22.12.2025г. в 17:06 ч. е внесена от длъжника А. Х. Д. на името на П. А. Т.. В разписката е посочено, че паричния превод е за възстановяване на такси по в.гр.д № 218/2025 г. на ОС – Стара Загора и гр.д.№ 2314/2023 г. на РС – Казанлък, посочен е и телефон на получателя.

Преди това в 9.31 ч. на 22.12.2025г. длъжникът А. Д. е получила съобщение за прехвърляне на вземането на П. Т.. В 16.13 ч. Д. е изпратила съобщение до вискателя П. Т., с която моли за банкова сметка за изплащане на дължимата сума. В становището си пред ЧСИ, вискателят Т. не оспорва факта на получаване на съобщението от Д. по Вайбър, а единствено твърди, че го е получила след коледните празници. В становището пред въззивния съд обаче вискателят Т. оспорва изобщо получаването на съобщение по Вайбър, като твърди, че посочения в разпечатката профил „П. С.“ не е ясно на кого е. Предвид противоречията в твърденията на вискателя Т., изложени в становището и пред ЧСИ и пред съда, съдът намира, че следва да приеме за установено, че Т. е надлежно уведомена от А. Д. на 22.12.2025г. със съобщение по платформата „Вайбър“, за желанието на длъжника да плати доброволно задължението си, с молба за посочване на банкова сметка. Вместо да посочи банкова сметка на длъжника за доброволно изпълнение вискателя, на 23.12.2025г. недобросъвестно започва принудително изпълнение по изпълнително дело № 3509/2025г. по описа на ЧСИ Г. И..

Тъй като кредиторът П. Т. не е указала необходимото съдействие на длъжника Д. за доброволно изпълнение на задължението, съгласно разпоредбата на чл. 95 ЗЗД от 22.12.2025г. същата изпада в забава. Когато кредиторът е в забава, рискът преминава върху него; ако и длъжникът е бил в забава, той се освобождава от нейните последици – чл. 96 ЗЗД. В тежест на

кредитора са необходимите разноски, направени поради неговата забава. След като длъжникът не е получил от кредитора нужното съдействие за доброволно изпълнение на задължението, в съответствие с разпоредбите на закона е извършил заплащане на дължимата сума по име и сметка на кредитора Т. по „Изипей“.

„Изипей“ АД е доставчик на платежни услуги по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи /ЗПУПС/, регистрирано в Република България със седалище и адрес на управление гр. С.. Лицензирано е от Българска народна банка (Лиценз № РД22-1604/14.07.2010 г. и Решение № 68/01.07.2010 г. на управителния съвет на БНБ) за извършване на дейност като платежна институция, вписана в публичния регистър по чл. 19 от ЗПУПС, воден от БНБ. Платежният надзор върху дейността на "Изипей" АД се осъществява от Българска народна банка. Вписано е в търговския регистър при Агенция по вписванията, с ЕИК 131344648. С № РД 22-1604/14.07.2010 г. на Българска народна банка извършва дейност като платежна институция.

Въззивният съд намира, че процесната разписка на „Изипей“ АД попада в приложното поле на изискуемите се документи по чл. 433, ал. 1, т. 1 от ГПК, а именно: разписка от взыскателя, надлежно заверена; или квитанция от пощенската станция; или писмо от банка, от които се вижда, че сумата по изпълнителния лист е платена или внесена за взыскателя преди образуване на изпълнителното производство и при представянето на който и да е от тях от страна на длъжника, съдебният изпълнител е длъжен да прекрати изпълнителното производство. "Изипей" АД е търговско дружество, което притежава лиценз, издаден от БНБ по реда на чл. 12, ал. 1 от Закона за платежните услуги и платежните системи за извършване на парични преводи като неуниверсална пощенска услуга по смисъла на чл. 38, т. 4 от ЗПУ, вр. с чл. 4. ал. 1. т. 6 от ЗПУПС., поради което издадените от „Изипей“ разписки за извършени преводи следва да бъдат приравнени на квитанции от пощенска станция, доколкото дейността на „Изипей“ и пощенските оператори се регулира от един и същ закон, респективно удостоверителните функции на „Изипей“ по отношение на извършените парични преводи трябва да бъдат идентични. От посочената по - горе разписка на „Изипей“ АД се установява, че сумата в размер на 1142.88 лева, дължима по изпълнителния лист, е внесена на името на взыскателя преди образуването на изпълнителното дело на 22.12.2025г., а изпълнителното дело пред ЧСИ е образувано на следващия ден 23.12.2025г.

Предвид изложените съображения, настоящата инстанция приема, че ЧСИ неправилно е отказал да прекрати изпълнителното производство с обжалваното постановление от 09.02.2026 г. Затова жалбата на длъжника А. Д. срещу него е основателна и следва да бъде уважена.

Водим от горните мотиви, Окръжният съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на А. Х. Д., ЕГН *****, от с. Е., ***, представлявана от адв. М. М., разпореждане от 09.02.2026г., постановено по изп.д.№ 3509/2025г. на ЧСИ Г.И., рег.№ 765, с район на действие – района на ОС - Стара Загора, с което се отказва прекратяване на производството по изпълнителното дело на основание чл. 433, ал.1 т.1 ГПК, поради липса на законово основание, като вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ВРЪЩА делото на ЧСИ Г.И., рег.№ 765, с район на действие – района на ОС - Стара Загора, за произнасяне съобразно изложеното в обстоятелствената част на решението.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____